

מ"ת 25166/07/15 - יעקב בן שטרית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקש	יעקב בן שטרית
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים שניתנה על ידי ביום 5.5.19.

באשר להשתלשלות ההליכים עד כה, אצטט מתוך החלטת בית המשפט העליון בבש"פ 6531/19 **מדינת ישראל נ' בן שטרית** [פורסם בנבו] (10.10.19), על פיה הוארך מעצרו של המשיב ב- 150 ימים החל מיום 17.10.19 או עד למתן פסק דין בתיק העיקרי, לפי המוקדם. ואלה הם הדברים:

"המשיב מואשם יחד עם נאשמים נוספים, בכתב אישום המייחס להם שורה של עבירות חמורות במסגרת ארגון פשיעה (תפ"ח 31343-04-19 (תיק ישן 24984-07-15) מדינת ישראל נ' יצחק אברג'יל ו-17 אחרים). התיק הפלילי ידוע בכינויו כ"פרשת 512"; המשיב הוא נאשם מס' 17 מתוך 18 נאשמים; ומיוחסים לו שלושה אישומים - בגין עבירות של סחר בסמים מסוכנים במסגרת ארגון פשיעה (אישום 11), חבלה בכוונה מחמירה במסגרת ארגון פשיעה (אישום 12), וריבוי עבירות מס במסגרת ארגון פשיעה (אישום 13). בהסכמת הצדדים, ביום 15.3.2016 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני, ומעצרו בפיקוח אלקטרוני הוארך מעת לעת. כך, עד שבעקבות בקשה שהגיש לעיון חוזר ובהתאם להמלצת שירות המבחן, הוסר האיזוק והמשיב שוחרר למעצר בית תוך שהותר לו לצאת לעבודה. בחלוף זמן, הקל בית המשפט בתנאי שחרורו של המשיב, ובהחלטה מיום 20.3.2019 נקבע כי המשיב יהיה נתון במעצר בית לילי בלבד. אלא שאז אירע דבר. לטענת המבקשת, ביום 28.3.2019 באולם בית המשפט המחוזי בתל אביב שבו מתקיימים הדיונים בתיק העיקרי בעניינם של המשיב והנאשמים האחרים, ובטרם נכנס המותב לאולם והחל הדיון, העביר המשיב סם מסוכן למי שהוא נאשם 5 בכתב האישום.

בגין מעשים אלה המיוחסים למשיב, ביום 2.4.2019 הוגש נגדו ונגד נאשם נוסף (להלן: הנאשם הנוסף) כתב אישום בבית משפט השלום בתל אביב, המייחס למשיב אספקת סם מסוכן (להלן: ההליך בבית משפט השלום). על פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום 28.3.2019 וטרם שהחל הדיון באולם בית המשפט המחוזי בתל אביב, ניגש המשיב סמוך למתחם העצורים שבאולם בית המשפט, לשם הוכנס הנאשם הנוסף, כשבפיו של המשיב סם מסוכן מסוג בופרנורפין בתצורת 14 טבליות המכוסות בניילון נצמד. המשיב שוחח עם הנאשם הנוסף מבעד למחיצת הפרדה שבין מתחם העצורים לבין השטח הציבורי באולם בית המשפט, והעביר לו את הסם המסוכן בכך שהוציאו מפיו ושמט אותו לתוך מתחם העצורים. הנאשם הנוסף הרים את הסם מהרצפה בידו. לאחר שנציג יחידת נחשון הבחין במתרחש, פונה הנאשם הנוסף לאחור, התבקש למסור את הסם ומסר אותו. יצוין כי המשיב עצור עד תום ההליכים בהליך בבית משפט השלום.

בנסיבות שתוארו, הגישה המבקשת בקשה לעיון חוזר ולמעצרו של המשיב; ובהחלטה מיום 5.5.2019 שנתקבלה לאחר שמיעת טיעוני באי כוח הצדדים, קיבל בית המשפט את הבקשה לעיון חוזר והורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים (השופט א' היימן). כך, משקבע כי נסיבות ביצוע העבירה המיוחסות למשיב בהליך בבית משפט השלום "מקימות עילת מסוכנות גבוהה שאינה יכולה לקיים חלופת מעצר"; ועוד קבע כי "נסיבות אלה משפיעות על נקודת האיזון בתיק זה, שהרי ביצוע עבירת סמים נוספת בנסיבות המלמדות על תעוזה רבה ועל תכנון מוקדם, מובילות להבנה כי מסוכנותו של המשיב הינה בדרגת עצימות גבוהה וכי לא ניתן ליתן בו עוד אמון הנדרש לצורך חלופת מעצר".

ביום 9.2.20 הגיש המבקש את הבקשה הנדונה בה עותר לשחררו לחלופת מעצר בתנאים שהוטלו עליו עובר למעצרו בגין כתב האישום הנוסף שהוגש נגדו ביום 2.4.19 בעבירה של אספקת סם מסוכן (להלן: "התיק הנוסף"), מעצר אשר פקע בחלוף תשעה חודשים וממנו שוחרר המבקש ביום 2.1.20.

העילה להגשת הבקשה נעוצה בחלוף הזמן מאז שנעצר לראשונה ביום 18.5.15, תקופה מצטברת של כמעט חמש שנים, בה היה נתון במעצר ממשי למשך כשנתיים, מעצר בפיקוח אלקטרוני במשך כשנתיים נוספות, חלופת מעצר ללא פיקוח אלקטרוני במשך כשנה, כאשר ביום 20.3.19 הוקלו תנאי שחרורו למעצר בית לילי בלבד.

המבקש טוען כי ההליך בתיק החדש ממתיך להכרעת דין הצפויה להינתן ביום 5.3.20 והוא כבר אינו מקים מסוכנות בעוצמה המצדיקה את שלילת חירותו המוחלטת של המבקש. בתוך כך נטען כי המשיבה מנועה מלטעון למסוכנות המצדיקה מעצר בגין התיק הנוסף שעה כי לא ביקשה את הארכת המעצר.

המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, משום שמעצרו של המבקש הוארך במסגרת התיק בעניינה של פרשה 512 הוחלט שלא לבקש את הארכת מעצרו בגין התיק הנוסף. המשיבה טענה כי לא חל שינוי במידת מסוכנותו של המבקש, כאשר במסגרת התיק הנוסף צפויה להינתן הכרעת דין ביום 5.3.19, והפנתה לדברי בית המשפט העליון בבש"פ 6531/19, בהחלטה שניתנה לפני כארבעה חודשים:

"סופו של דבר, לא בשלה העת לשוב ולבטוח במשיב, שהפר לכאורה הפרה חמורה, ברגל גסה ובתעוזה, את האמון שניתן בו; ובשקילת האיזונים המתבקשים, לכל הפחות מוקדם לחזור ולבחון את האפשרות של המרת המעצר מאחורי סורג ובריאח בחלופת מעצר; אף לא מעצר באיזוק אלקטרוני. עם זאת ייאמר, ככל שתהא התפתחות בהליך בבית משפט השלום או נסיבות אחרות שיצדיקו עיון חוזר בסטטוס המעצר שבו נתון המשיב, פתוחה הדרך בפניו לפנות לבית המשפט המחוזי בבקשה מתאימה - בלא שאביע עמדה בדבר סיכוייה".

בדיון שהתקיים לפני ביום 24.2.20 שמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים.

בא כוח המבקש טען כי בעת הזו יש מקום לשוב ולבחון את מידת מסוכנותו של המבקש הן ביחס לשיקולי חלופ זמן הנוגעים להליך הנוכחי והן ביחס לכאלה הנוגעים להליך הנוסף. בתוך כך טען הסניגור כי יש להתחשב בכך שחלפה שנה מאז שהוגש נגדו כתב האישום הנוסף, ובכך שהמשיבה לא ביקשה את הארכת מעצרו באותו הליך והכרעת הדין בעניינו צפויה להינתן בעוד מספר ימים. כמו כן טען כי יש להביא בחשבון את הצפי להימשכות ההליך העיקרי, כאשר כעת שלב שמיעת הסיכומים צפוי להסתיים בחודש יולי 2020, ולאחר מכן צפוי פרק זמן ארוך עד למתן הכרעת הדין וגזר הדין. בא כוח המבקש טען כי יש אף להתחשב בכך כי בגין העבירות המיוחסות למבקש בתיק העיקרי העונש הצפוי לו יעמוד על מספר חודשי מאסר, כאשר הוא נתון במעצר תקופה ארוכה של מספר שנים.

באת כוח המשיבה טענה כי מסוכנותו של המבקש לאחר כתב האישום הנוסף שונה ממסוכנותו קודם לכן, וכי המעשה הפלילי הנוסף המיוחס לו העלה את רמתה לגבוהה. בדבריה, ביקשה הפרקליטה ללמד, למעשה, על השינוי שחל במסוכנותו של המבקש עם ביצועה את העבירה הנוספת כשהוא נתון בתנאים מגבילים ותוך הפרתם החמורה.

לאחר שנתתי דעתי לטיעוני באי כוח הצדדים ולנסיבות העניין, הגעתי לכלל מסקנה כי אין מקום לשנות מתנאי מעצרו הנוכחי של המבקש.

אקדים ואומר כי הצעתי לבא כוח המבקש להמתין עד להכרעת הדין בבית משפט שלום, שתינתן בעוד ימים ספורים, בתיק השני, שמא יזוכה המבקש, אלא שבא כוח המבקש התנגד לכך. לטעמו, גם בלי להמתין להכרעת הדין יש להורות על שחרור המבקש.

כידוע, חלופת מעצר צריכה להיבחן נוכח מידת מסוכנותו של המבקש ומידת האמון שיש ליתן בו. אני סבור כי בשני אלה לא חל שינוי, בשל חלוף הזמן. המבקש הפר הפרה חמורה וגסה את האמון שניתן בו כאשר על פי כתב האישום הנוסף העביר סמים לנאשם אחר באולם בית המשפט. בכך גילה המבקש כי מסוכנותו קיימת והיא גבוהה. כעת, כאשר ההליך הנוסף עומד בפני הכרעת דין, אין מקום להניח לטובת המבקש כי בכך יש לשנות ממידת מסוכנותו הגבוהה ומידת האמון הנמוכה שניתן ליתן בו, אלא להיפך. העובדה כי המשיבה לא ביקשה את הארכת מעצרו של המבקש בהליך הנוסף הוסברה על ידה, וממילא אין בה ללמד כי המשיבה סבורה שמסוכנותו של המבקש פחתה. באשר לטענה המבקש כי המשיבה מנועה כיום, לאחר שלא מצאה לבקשה הארכת המעצר בתיק השני, מעבר לתשעה חודשים בהתאם לסעיף

63 ל"חוק המעצרים" מלטעון למסוכנותו של המבקש, הרי שלטעמי אין בכך ממש. נראה כי לנוכח הנחיות בית המשפט העליון בנסיבות אלה, עת נפתחות שתי דרכים לבקש מעצר עד תום הליכים: עיון חוזר בתיק אחד, ובקשה נפרדת למעצר עד תום הליכים בתיק אחר, ראוי לנקוט בהליך אחד ולא בהליך כפול [(ראו בש"פ 6567/09 **רסמי שהאב נ' מדינת ישראל** פסקה י"ד [פורסם בנבו] וכן בש"פ 6704/19 בעניינו של המשיב בערר על ההחלטה לחילוט ערבויות פסקה 1 בסוף עמוד 3 [פורסם בנבו].

כבר נפסק, במסגרת הפרשה בה מואשם המבקש בהליך זה, כי "**חלופת הזמן אין בו כשלעצמו כדי להוביל בהכרח לשחרורו של הנאשם לחלופת מעצר, אלא יש לשקלו אל מול חומרת העבירות המיוחסות לנאשם ונסיבות ביצועו, כמו גם החשש הממשי לשיבוש הליכי משפט או הימלטות מן הדין**" וכי "**את חלופת הזמן יש לבחון על רקע אופיו והיקפו של ההליך העיקרי**" (בש"פ 8093/19 **מדינת ישראל נ' רוחן** [פורסם בנבו] (21.1.20)).

המבקש נתון במעצר מאחורי סורג ובריש מאז שניתנה החלטתי ביום 5.5.19, כאשר רק לפני כארבעה חודשים סבר בית המשפט העליון עת האריך את מעצרו של המבקש ב- 150 ימים כי מוקדם לחזור ולבחון את אפשרות המרת המעצר מאחורי סורג ובריש בחלופת מעצר. אני סבור כי אין בזמן שחלף מאז קביעה זו של בית המשפט העליון ועד היום לשנות את נקודת האיזון המצדיקה את המשך מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריש. קצב ההליכים בתיק העיקרי הולם את היקפו הרב בכל היבט רלוונטי, ואין בו כאמור לשנות מנקודת האיזון.

אני דוחה את הבקשה לעיון חוזר.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ה' אדר תש"פ, 01 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.